

Teresa Liana

Łęgonice, pow. Rawa Mazowiecka. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 6, 152-153

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŁASEW, pow. Pleszew
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Wanda Tetzlaff,
Finansował WKZ w Poznaniu, Drugi sezon
badań. Osada produkcyjna z okresu wpływów
rzymskich.

Stanowisko położone jest po prawej stronie drogi z Pleszewa do Taczanowa, około 300 m na północny-wschód od zabudowań PGR w Taczanowie, na terenie czynnej aktualnie piasnicy i przylegającego doń pola uprawnego. Osada, datowana na okres wpływów rzymskich, związana była z produkcją węgla drzewnego. W zachodniej, produkcyjnej części osady, gdzie poprzednio odsłonięto 11 mielerzy, tegoroczne badania przyniosły wynik negatywny - nie odkryto spodziewanych dalszych palenisk. Należy przypuszczać, że odsłonięte mielerze wyznaczały zasięg produkcyjnej części osady w kierunku północnym. W części południowej obiekty te zostały zniszczone na skutek eksploatacji piasku z piasnicy / wg relacji miejscowej ludności, przy wybieraniu piasku natrafiono na liczne kamienie i spaleniznę/. Na terenie mieszkalnej części osady, znajdującej się około 85 m na północny-wschód od części produkcyjnej, odsłonięto pozostałości chaty, częściowo zniszczonej przez eksploatację piasku. W obrębie domostwa znaleziono dużą ilość ułamków naczyń i kości zwierzęce, zaś w jego pobliżu paciorek z zielonego szkła. Na obszarze pomiędzy produkcyjną a mieszkalną częścią osady odkryto 1 palenisko oraz dużą ilość śladów po słupach, będących zapewne pozostałością szop do składowania drewna, przeznaczonego do produkcji węgla drzewnego.

Nie przewiduje się dalszych badań wykopaliskowych.

ŁĘGONICE, pow. Rawa Mazowiecka
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła dr Teresa Liana,
Finansowało PMA w Warszawie. Czwarty
sezon badań. Osada z późnego okresu
wpływów rzymskich.

Wykopy były usytuowane w bezpośrednim sąsiedztwie wykopów zeszłorocznych. Przekopano 4 ary, odkryto kilka niewielkich jam, ślady po słupach nie tworzące jednak żadnego celowego układu. Odsłonięto również obiekt określony jako chata nr 1, który był częściowo odsłonięty w roku ubiegłym. Był to obiekt wkopany

w calec/glina/, o wymiarach 4,90 m x 2,70 m. W calcu, pod wypełniskiem chaty i wokół niego znajdowały się ślady słupów i nielicznych kołków. Wewnątrz obiektu znajdowały się bardzo liczne fragmenty polepy z odciskami drewna, czasem kamieni. Znalaziono tu także bardzo liczne fragmenty ceramiki, w tym także i naczynia toczonych, przemieszane fragmentami polepy. We wschodniej części obiektu, w małej jamie pod wypełniskiem chaty znaleziono fragment nieokreślonego przedmiotu żelaznego, bardzo zniszczonego przez rdzę.

Ponadto znaleziono w jamie nr 33 radlicę żelazną, w jamie nr 32 fragment żuźla, oraz luźno, w niewielkiej odległości od wyżej wymienionych jam - okucie skrzynki. Warstwa kulturowa na badanej w tym roku części stanowiska była niska. Znaczna część badanego terenu była ponadto zniszczona przez okopy z I wojny światowej.

Badania będą kontynuowane.

MAJKOWICE-SURDEGA, pow. Radomsko

Stanowisko 2

patrz średniowiecze

NETTA, pow. Augustów

Stanowisko V

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr Marian Kaczyński.
Finansowało PMA w Warszawie. Pierwszy
sezon badań, Osada z późnego okresu wpły-
wów rzymskich.

Osada położona na niewielkim wzgórzu morenowym wśród podmokłych łąk na granicy wsi Netta I oraz Bargłów Dworny. Założono trzy wykopy o powierzchni około 2 arów na skraju południowo-wschodnim, wschodnim oraz w północno-zachodniej części osady. W wykopie wschodnim, położonym na skraju kulminacji wzgórza nie napotkano na ślady warstwy kulturowej. Natomiast stwierdzono tu występowanie pokładu żelaznej rudy darniowej o grubości około 30-40 cm. W pozostałych dwóch wykopach pod warstwą ziemi ornej występowała niska warstwa kulturowa ze śladami spalenizny, ułamkami ceramiki ręcznie leplonej oraz pojedynczymi kawałkami żuźla żelaznego. Pod tą warstwą, na tle gliniastego calca, występowały zarysy kolistych jam o średnicach około 1 m. W obydwu wykopach zbadano 12 jam, których funkcja jest na razie niezbyt jasna. Większość ich była wkopana w calec na głębokość około 40-50 cm. Ich wypełnisko stanowiła ciemna ziemia z węgielkami drzewnymi, nielicznymi ułamkami naczyń glinianych ręcznie leplonych, czasem przepalonymi kamieniami. W jednej z jam znaleziono 2 ułamki